

תת"ע 13688/02/20 - מדינת ישראל נגד אברהם אלימלך

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 13688-02-20 מדינת ישראל נ' אלימלך
בפני כבוד השופט אסתר טפיה גradi

מדינת ישראל

המאשימה

באמצעות עו"ד סעב מערוף

נגד

אברהם אלימלך

הנאשם

באמצעות עו"ד אדוה עמר

הכרעת דין

1. כנגד הנאשם הוגש, ביום 20.2.20, כתב אישום שמייחס לו שימוש או אחיזה בטלפון, שלא באמצעות דיבורית, בעת נהייה, בנויגוד לתקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961.

האירוע הוא מיום 19.10.16, בשעה 10:50, עת נפג הנאשם ברכב מסוג "ב.מ.וו.", ברחוב דוד בן גיאון 22, בנירהיה.

2. הנאשם כפר באישום המ מייחס לו וביום 21.12.21 נשמעו הראיות בתיק.

מטעם המאשימה העידו שני עדים. השוטר יהושע ישראל, עורך הودעת תשלום הקנס לנאשם, שסומנה ת/1. המתנדב גיל סופר, עורך המזכיר לדוח התנועה, שסומן ת/2.

מטעם ההגנה העיד הנאשם בעצמו.

גורסת התביעה מושתתת על עדויות השוטרים, הדוח והזכיר. לשיטתה, יש להרשיע את הנאשם בעבירה שמייחסת לו לאחר שני השוטרים הבינו בנאשם אוחז בטלפון נייד, בידו, בעת נהייה.

לשיטת הגנה, הנאשם לא אוחז בטלפון, בעת נהייה, והשוטרים פעלו בניגוד לנוהלים המתחייבים בעת זיהוי העבירה, ועל כן יש לזכות את הנאשם מהמייחס לו.

עמוד 1

© verdicts.co.il - דין זה זכויות שמורות לאתר פסק דין

"אני במשמרת בוקר באכיפה על התנועה עם ניידת 553 בנהריה ברחוב בן גאון, ליד בית מס' 22, במצב סטטי וחזית הנידת לכיוון הכביש, לדרום. אני מבין ברכב הנ"ל שמניעו בנסעה על רחוב בן גאון ממערב למזרח. וכאשר הרכב הנ"ל חולף במקביל לנידת אני רואה בבירור שהנהג אוחז בטלפון בידי ימין מול פניו וכל זאת תוך כדי נהגתה. נסענו מיד לאחר הרכב הנ"ל, כרحتי לנוהג לעצור. הנהג עצר את הרכב ברחוב בן גאון לכיוון מזרח ליד בית מס' 11. הסביר לנוהג מהות העבירה. כמו כן הנהג היה בלבד ברכבו, קשר עין עד עצירתו, מזג אויר בהיר, ראות טובות".

בדברי הנהג לדוח נרשם: "לא החזקי. יש לי מולטימדיה. אני מבקש שתוותר לי".

בעדותו ציין השוטר ישראלי שהוא זוכר "חד משמעית" את האירוע (עמ' 3 לפ"ו, ש' 26-25). נהג בnidת באירוע, וכזה לנאים (עמ' 3 לפ"ו, ש' 28-27). כשנשאל האם נסע אחרי רכב הנאים, השיב בחיוב (עמ' 4 לפ"ו, ש' 6-5). כשנשאל האם הבחן ברכב הנאים, בעת שהnidת עמדה, השיב בחיוב (עמ' 4 לפ"ו, ש' 6-5). כשועמת עם הטענה שהבחן ברכב הנאים בשעה שנסע בمعالג תנועה, השיב: "לא מסכים עמן. אני דוחה את זה על הסף. אני עומד במקום קבוע, בוגר חניה רחב של הגן הבוטני, ניתן לראות שם מרחק של יותר מ-7 מטר את מי שעומד שם ואני צופה לככיש באופן קבוע" (עמ' 4 לפ"ו, ש' 12-9). כשנשאל מה המרחק שנסע מעת שהבחן ברכב הנאים ועד שעצר אותו, השיב: "ליד בית מס' 11 שם עצרנו אותו, מרחק של עשרים מטרים מהיכן שעמדתי" (עמ' 4 לפ"ו, ש' 16). כשועמת עם טענת הסגירות שמדובר במרחב של "חצי ק"מ", השיב: "ممש לא. אני עמדתי בתוך חניון של הגן הבוטני. בכניסה עם חזית הנידת לכיוון הכביש, כך שיכול לראות את אלה מזרח או מערב" (עמ' 4 לפ"ו, ש' 18-17). כשועמת עם הטענה שהניםם לא החזק בידו מכשיר טלפון נייד, השיב: "... אם היה לי צל צלו של ספק ואני אומר זאת במשך שלושים שנים כשהאני אוכף עבירות, לא הייתי נסע אחריו. אני אוכף עבירות מסווג זה עשרות נהגים שימושים באמצעות ניידים..." (עמ' 4 לפ"ו, ש' 28-29).

כשועמת עם הטענה שהטלפון הניד של הנהג היה בדיבורית, השיב: "חד משמעית לא. היה לו ביד" (עמ' 4 לפ"ו, ש' 33-32).

אשר ליזהוי העבירה ציין: "מהמקום שעמדתי המרחק הוא 8-7 מטר, גם אם החלונות סגורים, ניתן לראות את הפלפון שהנהג מחזק. אי אפשר לא לראות אותו" (עמ' 5 לפ"ו, ש' 26-25).

השוטר תיעד בדוח, באופן מפורט, את נסיבות ביצוע העבירה ואת אופן זיהוי העבירה על ידו. בעדותו שב וחר על הדברים וצין שהוא זוכר היטב את האירוע. השוטר ציין את כיוון נסעת רכב הנאים, את המיקום בו עמדה הנידת, הבהיר שנית להבחן מהמקום בו עמד בביצוע העבירה על ידי הנהג והnidת נסעה למרחק של עשרים מטרים. עוד הדגיש בדוח שזמן שרכב הנאים נסע במקביל לנידת הבבחן נהג אוחז בטלפון נייד, ותיאר את אופן אחיזת הטלפון על ידי הנאים - ביד ימין, מול פניו. השוטר תיאר שנסע אחרי הרכב עד שנעצר, ציין שומר על קשר עין עמו ושהארות הייתה טובה. בעדותו ציין את ניסיונו הרוב באכיפת עבריה זו והdagish שرك במקורה שה العبירה זהה על ידו באופן ודאי הוא אוכפה.

דברי הנגה בדוח - "אני מבקש שתוותר לי" - תומכים בדוח.

4. המתנדב סופר (ת/2) מסר בזיכרו דברים דומים שנרשמו בדוח של השוטר ישראלי. המתנדב ציין שהנידת עמדה סטטית בעת זיהוי העבירה, סמוך לבית מס' 22, ברחוב בן גאון, וההבחן בנאשם אוחז בידו הימנית בטלפון הניד, מול פניו. הנידת נסעה אחורי, כרזה לו לעצור והנגה עצר את רכבו סמוך לבית מס' 11, והראות באירוע הייתה טוביה. עוד ציין שהנאשם ביקש מהשוטרים שיווטרו לו על הנקודות.

בעודתו, כשנשאל האם הוא זכר את האירוע, ציין, בהגנותו: "**זה היה מזמן לפני שנתיים**" (עמ' 6 לפרו, ש' 31), עם זאת הבHIR שהזכיר נרשם מיד לאחר האירוע (עמ' 7 לפרו, ש' 1). כשנשאל האם כרע לנגה לעצור, ציין: "**אם כתבתי, אז כנראה שכן**" (עמ' 7 לפרו, ש' 5-4). לגבי השוטר השני ציין: "**אם אני נהגת, אז הוא ישב לידי**" (עמ' 7 לפרו, ש' 7). בהמשך, כשנשאל האם בעת זיהוה את העבירה הוא זה שנגה בנידת, ציין שאינו זוכר באופן וודאי מי נהג בנידת, ובדרך כלל שותפו נהוג. כך בלשונו: "**בתשעים אחז השותף שלי נהוג, עשר אחז אני נהוג. לא זכר שאני נהגתי**" (עמ' 7 לפרו, ש' 24).

אשר לזיהוי העבירה, ציין: "**אנחנו יושבים במקום מסוים, די ברור. אם יש לנו ספק, אז אנחנו לא עוצרים אף אחד. ברגע שיש לנו וודאות במאח兹 שכנינו, אז אחד מאיתנו יוצא. אני יוצא רק ברגע שני אני רואה בוודאות נהג מחזיק בטלפון בידי וודאות ואנו אומרים אחד לשני ואנו יוצאים ביחד ורואים בוודאות במאח兹. אם יש ספק, לא יוצאים**" (עמ' 7 לפרו, ש' 12-9). לגבי מרחק זיהוי העבירה ציין: "**בין 7 ל-10 מטר**" (עמ' 7 לפרו, ש' 16). כשנשאל האם המרחק אותו העיר הוא בגדר השערה בלבד, השיב: "**נכון. זו השערה. אנחנו עובדים באותו מקום בדיקת חמיש שנים**" (עמ' 7 לפרו, ש' 18). כשנשאל האם יתכן שטעו בזיהוי, ציין: "**אין שום סיכוי שטעינו בזיהוי**" (עמ' 7 לפרו, ש' 22). כשעומת עם הטענה שהנאשם לא החזיק טלפון בידי עצמו, השיב: "**אנחנו רואים אנשים מחזיקים כסות, אך כאן פלאפון בלבד הוא החזיק ביד, בוודאות**" (עמ' 8 לפרו, ש' 5).

זיכרון של המתנדב סופר ועודתו משתלבים עם הדוח והעדות שמסר השוטר ישראלי ותומכים בה. השוטר והמתנדב מסרו פרטים זחים לגבי מקום הנידת בעת זיהוי העבירה, סמוך לבית מס' 22, המרחק ממנו זיהו את הנאשם אוחז בטלפון הניד בידי, כשבעה מטרים, ואת המקום בו נעצר הנאשם, סמוך לבית מס' 11. שניים העידו שזיהו בבירור את ביצוע העבירה, והעבירה נאכפת על ידם רק כאשר מדובר בזיהוי וודאי ומוחלט ושבמקרה שקיים ספק קל, העבירה אינה נאכפת על ידם.

המתנדב סופר ציין, בעודתו, שהאירוע התרחש לפני כשנתיים, והתבסס בעודתו על המזכיר שערך. לעניין זה יזכיר שלא מן הנמנע ששוטר שמציע אכיפה יומיומית של عشرות עבירות, לא יזכיר אירוע שהתרחש כשנתיים לפני מתן עדותו. לעניין זה אפנה לדבריו של י' קדמי, בספרו, "על הראיות", חלק שני, מהדורה מעודכנת תש"ע-2009, עמ' 786:

"כאשר עד מעלה על הכתב - בתרשומת, בדו"ח... - פרטיה של "התראחות" שהוא עד לה, סמוך להתרחשותה, ולאחר מכן הוא נקרא להעיד בבית המשפט על פרטי אותה התראחות, ראשית בית המשפט קיבל את הכתב קריאה לתוכנו אם הוא משתכנע שהרישום שנעשה בשעתו על ידי העד, הוא רישום כן, אמיתי ומדויק, ושנית, כי טענת העד שאין הוא זוכר את פרטי ההתרחשות -rina ואמתית."

בעניינו, התרשםתי שרישום המזכר נעשה באופן מדויק ואמיתי ושדבריו העד שאינו זוכר את פרטיו ההתרחשות היו כנים, ואני מקבלת את המזכר כראיה לאמתות תוכנו.

指出 שהעובדת שהמתנדב סופר לא זכר האם נהג בニידת בעת האירוע, אם לאו, אין בה כדי להטיל ספק בנסיבות גרסתו לגבי עצם זהה העבירה על ידו, כפי שפורטה במסמך שערך.

ג'. גרסתו של הנאשם, מנגד, לא נתמכה בכל ראייה שהוא. הנאשם מסר בעדותו שהבחן בニידת מצד ימין לו, בעת נסיעתו, וזה הורתה לו לעצור לאחר כ-300 מטרים מעת שהבחן בה. לדבריו, כבר במקום האירוע מסר לשוטר שפנה אליו, שמדובר ברכב חדש, מותקנת בו מערכת מולטימדיה ומכשיר הטלפון הנייד מתחבר באופן אוטומטי למערכת זו. לטענותו, מכשיר הנייד שלו היה מונח במקנן הדיבורי והוא לא נגע בו (עמ' 9 לפרו, ש' 6-5). עוד ציין שמדובר במכשיר גדול, והשוטר הבחן בטלפון שמנוח במקנן (עמ' 9 לפרו, ש' 6-5).

ה הנאשם העיד שאון לו כל היכרות מוקדמת עם העדים (עמ' 9 לפרו, ש' 22-21), וכשנשאל מדוע שני שוטרים יעללו עליו עלילה, ציין: **"יכול להיות שהתבלבלו. השוטר לא זכר את זה גם אם הוא נהג או לא. יש פה שיטה שלהם..."**.

כשעומת עם טענת השוטרים שביקש מהם שייתרנו לו על הדוח, טען: **"לא ביקשתי אמרתי כי יתנו לי לסתת, כי לא מגיע לי הדוח, לא אמרתי לו תעשה לי טובה, אלא אמרתי לו שיש לי פגישה ושיתן לי לסתת. עיכב אותו עשרים דקות"** (עמ' 10 לפרו, ש' 8-6).

טענותו של הנאשם, שלא אחז בטלפון בעת הנהיגה, ושהטלפון היה מונח במקנן ברכבו, נדחו על ידי השוטרים בתירושות שערכו ובעדותם. כך גם טענת הנאשם לגבי המרחק בו עצרה אותו הנייד, מרגע שהבחן בה, נסתרה על ידי שני השוטרים.

טענת הנאשם שברכבו מותקנת מערכת מולטימדיה שמתחברת ישירות למכשיר הנייד, אין בה כדי לתמוך בגרסתו ולהפריך את גרסת השוטרים שלפיה אחז במכשיר הטלפון הנייד בנהיגה.

התרשמי מעדותם של השוטרים שאון כל סיבה שיטפו עליו עלילת שוא, וייחסו לו עבירה שלא ביצע, בפרט כשהנאשם בעצםו העיד שאון לו כל היכרות מוקדמת עמו.

5. אשר לטענת הגנה שהשוטרים פועלו בוגוד לנHALIM שקבע בית המשפט העליון, למשל מסרו תיאור מפורט של הטלפון הנייד, הרי שגם דינה להידחות. עיון בرع"פ **6487-12-צבי דבר נ' מדינת ישראל** (15.7.13) מעלה שאון מדובר בנהול מחיב אלא בהמלצת בית המשפט העליון להנחות את העוסקים באכיפת העבירה לצין במפורש את מספר הטלפון ותיאור המכשיר. כך בלשונו של בית המשפט שם:

"הנו סבורים, כי יש להנחות את כלל העוסקים במלאת האכיפה בתחום זה, לציין במפורש את מספרו של הטלפון הנייד ואת תיאורו של המכשיר, בדו"ח שנרשם על-ידם, ובוודאי שיש לעשות כן, משהתבקשו לכך על-ידי הנהג". יודגש, שבעניין שם, נדחה הערעור על ההרשעה.

בפרשה שלפני שני העדים מסרו תיאור מפורט של אופן זיהוי העבירה, כך שגם מבלי למסור תיאור מלא של הטלפון, השתכנעתי, מעבר לכל ספק סביר, שהעבירה בוצעה על ידי הנאשם.

6. לסיכום, שני העדים מסרו עדות עקבית ומהימנה, עדויותיהם השתלבו זו בזו, והותירו כי רושם אמיתי. שניהם העידו שהבחינו, בוודאות, בנאשם, מחזיק טלפון נייד בידו, וצינו שלא היו נסעים אחריו רכב הנאשם לו העבירה לא הייתה מזוינה על ידם. העדר תיאור מכשיר הטלפון הניד בדוח, אין בו כדי לפגום בגרסת העדים, ולא קיים נהיל שמחייב לעשות כן. גרסתו של הנאשם לא נתמכה בראייה שהיא, ותגובהו בדוח - "תווותרו לי" - מחזקת את גרסת השוטרים.

7. מכל האמור, ולאחר ששמעת את הצדדים, והתרשםתי מעדותם לפני, החלטתי להרשייע את הנאשם בעבירה שמיוחסת לו בכתב האישום.

המציאות תשלח העתק הכרעת הדין לצדים וזמןם לטיעונים לעונש ליום 24.1.22 בשעה 13:00.

ניתנה היום, כ"ט בטבת תשפ"ב, 02 בינואר 2022, בהעדר הצדדים.